

אפרים אבא : אמת האדם

המוות לא־מוות
החיים, לא־חלום, אמת האדם!
קואזימודו

היום הנה יבוא
במטווי קשתו של כל קרני סקה
משל לא הלך מאתנו.
הרחובות הריקים
ייצפו מן השקט הנה
וקרום ישא את סגרו הלאה
הלאה
הלאה ממנו.
לא נקביל את סניו
בתפים,
במצעד של גלמים.
נקבלו בפשטות
דרך כל התריסים שהונפו
מכל וגוגיות חלונות
לא גפצו מגלידי קרחונים...
לא נחוש כי בראשית חדשה
מבכה את זו שאיננה
בחדשה חדשה של ילוד
שסמק
ונולד.

היום הזה יבוא
 משלחי הקריאה שהיתה
 שהונה
 שתהיה עוד.
 מגלי הלחשים של הים
 במגע הקטיקה של הפרח.
 במראות הקרקים שחלפו
 בטפות המטר הרוקד ;
 איך נגוס מסניו
 אף כי שבע בנגנו כמוהו
 אם בטהום אישוניו אפלים
 התחנף לנו בנגנו הנא :

...היום הזה יבוא
 ללא הסוס.
 עוד נגשם את ריחו
 בצמר ניהוחו האחר
 וכל שהיה
 קמק
 כפסיעות שצל חוף-הים.